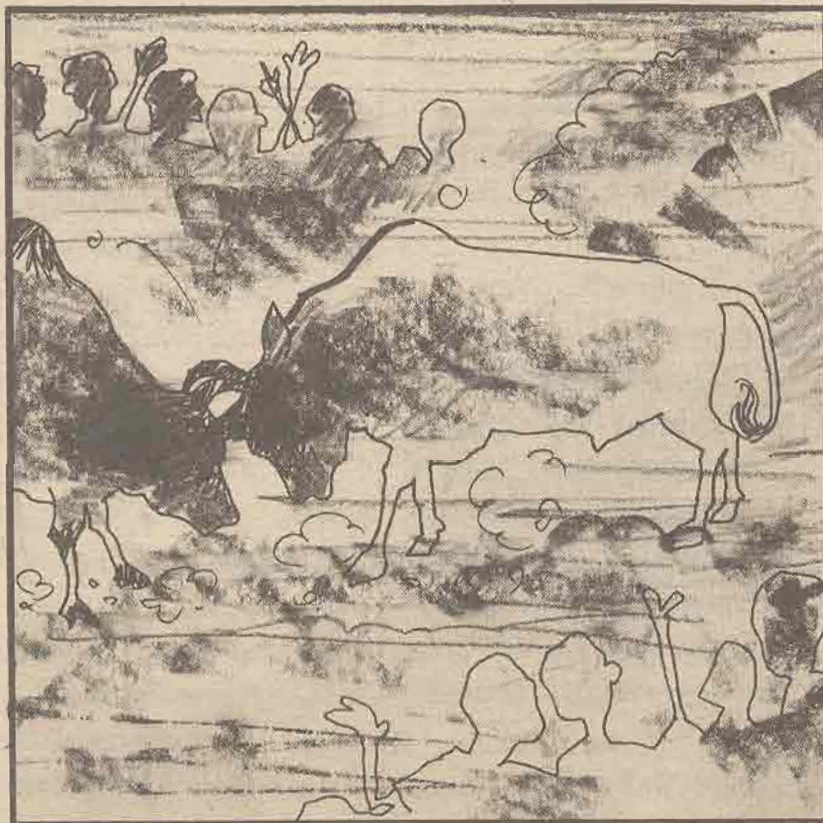

อ้ายโหนด หัวแดง

VS

อ้ายขาว กลางสาด

"ทักษิณ สลาตัน"

ผมยอมรับว่าตั้งแต่เป็นนักข่าวหนังสือพิมพ์มาไม่ต่ำกว่า 20 ปีแล้ว ไม่มีการทำข่าวครั้งใดมีโศกนาฏภัยมาทำข่าวแข่งขันวัวชนที่จังหวัดปัตตานีเมื่อเร็ว ๆ นี้

นับเป็นประวัติศาสตร์การชนวัวครั้งสุดยอดของประเทศไทยที่มีเงินเดิมพันถึงสามล้านบาท ระหว่างวัวที่ชื่ออ้ายโหนดหัวแดง โทกโพธิ์ กับอ้ายขาวกลางสาด ยะหริ่ง ทั้งคู่เป็นแชมป์วัวชนจังหวัดปัตตานี อ้ายโหนดหัวแดงมีเจ้าของชื่อลุงไข่ขาวไทยพุทธ และอ้ายขาวกลางสาดมีเจ้าของชื่อบังเถาะที่เป็นชาวไทยมุสลิม

วันนั้นถนนในตลาดปัตตานีคราคร่ำด้วยฝูงคนในท้องถิ่นและต่างถิ่นซึ่งมาจากจังหวัดใกล้เคียง รวมทั้งมาจากมาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย การจราจรซึ่งไม่เอาไหนอยู่แล้วก็ยังไม่เอาไหนยิ่งขึ้น ทุกคนมุ่งไปที่สนามกีฬาซึ่งตั้งอยู่ชายทะเล สนามแห่งนี้เมื่อปี 2523 เคยถล่มถล่มด้วยการแข่งขันกีฬาเขตครั้งที่ 14 หลังจากนั้นก็เงียบเหงาว่างเปล่า แต่วันนี้มีคนพลุกพล่านอีกครั้งและยิ่งใหญ่มากว่าอดีตหลายเท่า ดูเด็ดย่าว่าแต่ที่นั่งบนอัฒจันทร์เลย แม้แต่ที่ขึ้นก็แทบไม่มี ถึงจะมีการถ่ายทอดโทรทัศน์และวิทยุ ตลอดจนถึงการถ่ายทอดโทรทัศน์แถบวงจรปิดที่วางเครื่องรับอยู่รอบสนามด้านนอก แต่คนดูไม่ถึงใจเท่ากับได้ดูกันสด ๆ แม้จะเสียค่าผ่านประตูราคาตั้ง 100-500-1,000 บาทตามลำดับ

ยังมีเวลาอีกหลายชั่วโมงกว่าจะถึงวินาทีระทึกใจ ผมเลยเดินไปดูอ้ายโหนดหัวแดงที่ยืนสง่าอยู่ตรงที่ฟักไก่สี่ประตูทางเข้า กว่าจะถึงที่หมายได้เล่นเอาผมเหงื่อไหลไคลย้อย

อ้ายโหนดหัวแดงมีลักษณะสมยอดวัวชนจริง ๆ ไม่ว่าจะดูที่ขา ที่หนอก

ที่ลำตัว ตลอดจนที่ขาและหาง

ที่เรียกว่าอ้ายโหนดหัวแดงก็ตรงที่หัวส่วนหน้าและกลางตัวมีสีแดง แต่ส่วนคอและท้ายค้ำอย่างผลโค้นที่ผูกจัด

ลุงเควีตขึ้นใกล้ ๆ ผม แกเป็นนักเลงวัวชนอธิบายได้เก่งว่า “อ้ายโหนดหัวแดงเป็นสีมงคลเชียวครับ เพราะบรรดาสีวัวชนที่เข้าตำราก็มีสีศุภราช คือ สีแดงเหมือนเปลวไฟ วัวนิลเพชรสีดำสนิทเหมือนเพชรนิล วัวบิณฑ์น้ำข้าวสีขาวอย่างสีน้ำข้าว วัวแดงหงส์สีแดงไม่เข้มและจางเกินไป ส่วนวัวโหนดอย่างที่ดูผมเห็นนี่แหละครับ นอกจากนี้มีโหนดร่องมดและโหนดหัวแก้ว”

“โหนดร่องมดและโหนดหัวแก้วเป็นอย่างไรรึครับ” ผมถามต่อ

“โหนดร่องมดมีสีกลางหลังเหลืองเหมือนร่องมด ส่วนโหนดหัวแก้วคือตรงหัวขาวคล้ายตะกั่ว”

ลุงเควีตอธิบายสรรพคุณต่อไปว่า “อ้ายโหนดหัวแดงเข้าตำราทุกส่วน สัก คุณดูเถอะเขาทั้งคู่ลักษณะเป็นวง และโค้งขึ้นข้างบน เรียกว่าเขาลอม หนอกของมันเป็นรูปก้อนเส้าแกมมีขวัญอยู่บนหนอก ตำราเรียกจอมปราสาทที่เดียวคุณเอ๊ย และดูคร่อมอกของมันเถอะช่วงใหญ่กำยำเหมือนเสื่อสายพาดกลอน กำลังวังชาไม่ต้องพูดกันละ แลมหูที่กินเข้าไป ก็ปลุกเสกด้วยคาถาอาคม พวกเราเทกระเป่าเล่นกันเต็มเหยียงที่เดียวครับ”

อ้ายโหนดหัวแดงร้อง “ฮิด...มอ” ติด ๆ กันหลายครั้ง ตีนหน้าของมันตะกุกดินอย่างเหยียนกระหือที่จจะเข้าสู่สนามรบลุงเควีตบอกผมในตอนสุดท้ายว่า “วัวชนที่ดีร้องมีเสียงกังวานอย่างอ้ายโหนดหัวแดง และมีเสียงดังแต่ละครั้งว่า ฮิด...มอ อย่างนี้ เรียกว่าวัวชน ถ้าแต่ละครั้งดังว่า “มอ ๆ” แบบ

นี้เรียกว่าร้องใช้ชนไม่ได้ครับ”

ผมเดินไปคู่อัยขาวกลางสาตตรงที่หักวัวอีกด้านหนึ่ง ที่นั่นแออัดด้วยชาวไทยมุสลิม ผมเห็นอัยขาวกลางสาตยืนผางคานำเกรงขามท้วงท้วงไม่ยิ่งหย่อนกว่าอัยโหนดหัวแดงเลย

รอนิง ชาวบ้านคนหนึ่งที่ผมรู้จักและพูดถึงวัวฝ่ายคนเป็นภาษาไทยชัดเจนว่า “อัยขาวกลางสาตเป็นวัวชนชั้นดีครับ เป็นวัวกลุ่มบิณฑ์น้ำข้าว คือสีขาวอย่างสีน้ำข้าว และมีขาวอีกสองสี คือขาวใสเรียกขาวซีและขาวกลางสาตคือสีขาวอย่างผลกลางสาต คือ คอหัวและท้ายค้ำ ตรงกลางขาวครับ”

หนุ่มมุสลิมพูดต่อไปว่า “อัยขาวกลางสาตตัวนี้ มันเป็นวัวแชมป์เมื่อเดือนที่แล้ว มันคว้าอัยแดงดับดาที่สงขลาไม่ทันนกกกระจอกกินน้ำ มันไม่ใช่ประเภทวัวลายควายขาวพวกนี้ใจเสาะไม่เอาไหนทั้งนั้น อีกอย่างหนึ่งอัยขาวกลางสาตตัวนี้เป็นวัวพันธุ์ที่หายาก คือ ลูกอึ้งจะมีเพียงลูกเดียว ภาษาวัวชนเรียก “อัยหนวย” คู่ต่อสู้เห็นแล้วสะดุ้งเลยครับ วันนั้นมันเป็นต่อหลายชุม”

“เขาก็สวยไม่ใช่เล่นนะครับ” ผมเสริมต่อ

“ใช่เขาของมันคล้ายเขาวง แต่ยกสูงขึ้นสูงเหมือนโบริท่าว่าเขาควยเลยเรียกว่าเขาโบริ” รอนิงทำท่าประคบและพูดต่อไปว่า “คุณสังเกตขวัญของมันสิครับอยู่บนสันหลัง เขาเรียกขวัญวัวอย่างนี้ว่าแท่นพระยงต้องตำราทีเดียว และที่น่ามันใจอีกคือ ช่วงคอสั้นมีกำลังยิ่งกว่าวัวช่วงคอกยาวนะครับ”

“มีการเล่นทางไสยศาสตร์บ้างไหม?” ผมถามต่อ

รอนิงยิ้มเล็กน้อย “ได้ข่าวว่าบอมหรือพ่อหมอบัดน้ำชายคาหรือบ้านนตี ว่าคาถาดังแต่ก่อนออกจากบ้าน แต่ผมเห็นนิมิตแห่งชัยชนะแล้ว คุณดูตีนหน้าของมันระวังตรงดีไม่จ่อปากก็เคี้ยวเอื้องเพิ่มขึ้นทุกที และมีน้ำลายมากเป็นฟอง แลมนของมันมีปลายไหลกระดกขึ้นกระดกลงล้วนแต่บอกว่ามีเงินเท่าไรทุ่มให้หมดเลยนะคุณ”

เหลือเวลาเพียงไม่กี่นาทีก็ถึงโอกาสสำคัญ ผมรีบบีบคอเสียบคนดูเข้าไปในสนามกีฬา กว่าจะเข้าไปข้างในได้ คุณเอ๊ยเล่นเอาผมแทบสะบักสะบอม โชคดีผมได้ที่ยืนมุมสนามด้านล่างพอที่จะมองเห็นภาพได้ชัดเจน

ถัฒจันทร์ทั้งสองด้านเต็มไปด้วยผู้คน ปะปนกันทั้งไทยพุทธและไทยมุสลิม นั่นเป็นหมื่น ๆ คนที่จ้องสายตามากกลางสนามเป็นสายตาเดี๋ยวกับ

ตูม! ตูม! ตูม! เสียงกลองสัญญาณรัวขึ้นแล้ว เสียงผู้คนตบมือโห่ร้องกระหือสนาม เสียงโฆมกพูดด้วยเครื่องขยายเสียงว่า “บัดนี้เวลาที่เรารอคอยมาเป็นเวลาหลายเดือนได้มาถึงแล้วครับ วัวชนที่เข้ามาในสนามด้านประตูตะวันตก ออกได้แก่ อัยโหนดหัวแดง คนที่นำหน้าคือ นายไข่ โกลโพลี ส่วนวัวชนที่เข้ามาด้านประตูตะวันตก คืออัยขาวกลางสาต คนที่นำหน้าคือ บังเลาะห์ยะหริง”

ตูม! ตูม! ตูม! เสียงกลองรัวขึ้นอีกครั้ง เพื่อให้วัวทั้งสองเข้าพบกันตรงกึ่งกลางสนาม ผมดูวัวทั้งสองแล้วไม่มีตัวใดได้เปรียบและเสียเปรียบกันเลขท่าทางของมันเสมือนราชสีห์สองตัวเผชิญและหมายทำหันให้ฝ่ายหนึ่งแตกเป็นภัสสมรฐ์

คนดูข้างสนามและอัฒจันทร์
ไซโยให้ร้องดังกึกก้อง พร้อมกับมีเสียง
ต้อรองฟังไม่ได้ศัพท์ เมื่อกลองรัวอีกครั้ง
บังเอิญและที่และดูงูไซโยรับเอาเชือกวัวออก
แล้วรีบออกมานอกสนาม และแล้ววินาที
ระทึกใจก็เปิดฉากขึ้น

อ้ายโหนดหัวแดงและอ้ายชาว
กลางสาต ต่างทะยานเข้าประจัญบาน
กันทันทีโดยไม่ต้องรีรอหรือสองเชิง
เขาทั้งคู่ต่างสอดเขาหากันดังกรวบ ๆ
ดินและขาต่างยันพื้นธรณี เพื่อโหมพลัง
กล้ามเนื้อคอขวิดกระแทกปรักปรายอย่าง
สุดกำลัง

ครู่หนึ่งเสียงกองเชียร์ฝ่ายไทย
พุทธให้ร้องจนอัฒจันทร์แทบถล่มทลาย
นั่นคือ อ้ายชาวกลางสาตติดลอมเขาอ้าย
โหนดหัวแดง คืออ้ายโหนดหัวแดงไซ
โยลอมขังเขาคู่ต่อสู้ไว้ในวงอาวุธคู่
ของมัน เสร็จแล้วมันใช้พลังกำลังบิดคอ
คู่ต่อสู้ให้คอหักเหมือนกับที่เคยใช้กลยุทธ์
เช่นนี้มาหลายรายแล้ว

แต่บัดคณันอ้ายชาวกลางสาต
สะบัดอาวุธอ้ายโหนดหัวแดงออกได้
อย่างอัศจรรย์ และแล้วไซโยในราหัง
คู่ของมันสอดลอมและขวิดคู่ต่อสู้บ้าง
คราวนี้เองเสียงกองเชียร์ฝ่ายไทยมุสลิม
ตั้งสนับขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ยิ่งอ้ายชาวกลาง
สาตไซโยพลังกล้ามเนื้อคอขวิดคู่ต่อสู้ และ
ไซโยจึงหว่าเขวอันคมกริบแทงทะลวงตรง
บริเวณนั้นเนื้อโกลีโคนเขาปรักปรายได้
อย่างถนัดนี้ เรียกเลือดให้ไหลออกมา
แดงฉาน เป็นผลให้เสียงไซโยให้ร้อง
ของชาวไทยมุสลิมเพิ่มขึ้นเป็นทวีตรีคูณ

ความเจ็บปวดของอ้ายโหนดหัว
แดงยิ่งเพิ่มพลังภายในสะบัดอาวุธคู่
ต่อสู้ออกได้สำเร็จ พร้อมกับใช้คมอาวุธ
ของมันกระแทกฝ่ายตรงกันข้าม และ
เรียกเลือดอ้ายชาวกลางสาตให้ไหลทะลัก
ออกมาเช่นกัน

วัวทั้งสองเจ็บปวดด้วยบาดแผล
คูมันยิ่งน้ำเลือดไม่มีตัวใดลอมออกมา
ต่างไซโยเขาขวิดเข้าหากันทุกขณะ คนดู
บนอัฒจันทร์ทั้งไทยพุทธและไทยมุสลิม
ให้ร้องกึกก้องไม่ขาดเสียง ผมรู้สึกใจคอ
ไม่สู้ดีเพราะขณะนี้ไม่เป็นการต่อสู้
ระหว่างวัวชนอย่างเดียวเสียแล้ว มัน
เป็นการต่อสู้ระหว่างไทยพุทธและไทย
มุสลิมอีกด้วย ต่ายฝ่ายหมาจะห้าหัน
กันอย่างเอาจริงเอาจัง ผมรู้สึกเสีย
สันหลังวูบ เพราะถ้าวัวชนฝ่ายใดฝ่าย
แพ้ ตรงนี้แหละครับผมคิดว่าจะต้องมี
การราวีกันอย่างแน่นอน

แต่ประหลาดจริงครับ วัวทั้งคู่
ต่างยืนหยัดอยู่กลางสนามไม่มีตัวใด
ล่าถอยถึงแม้ว่าจะผ่านไปครึ่งชั่วโมง
แล้ว ต่อมาอ้ายโหนดหัวแดงได้เปรียบ
มันใช้วงเขาลอมเขาคู่ต่อสู้แล้วไซโย
อาวุธอันคมกริบซำเข้าไปที่รอยแผล
เรียกเลือดอ้ายชาวกลางสาตให้ทะลัก
ออกมาอีก แต่วัวชนฝ่ายมุสลิมยังไม่
ผละหนี มันใช้กำลังกล้ามเนื้อคอขวิด
วงเขาคู่ต่อสู้อีกครั้ง พร้อมกับโหมกำลัง
ชนและแทงอ้ายโหนดหัวแดงอย่าง
บ้าเลือด

ดูมันไม่ไหวเสียงรัวกลอง แต่
เป็นเสียงระเบิดที่มีมือตีปาเข้าไปที่วัว
ชนทั้งคู่ แต่โชคดีสะเกิดระเบิดไม่โดน
วัวทั้งสองและผู้ดูข้างสนามแม้แต่น้อย
และที่พิสวงอย่างบังวัวทั้งคู่ไม่สะดุ้ง
สะเทือนระเบิดเลย มันยังคงชนและต่อ
เขากันอย่างอุตุสุด แต่คนดูบนอัฒจันทร์
ซึกรับจะเริ่มเปิดฉากต่อสู้กันแล้ว ต่าง
ฝ่ายต่างหาว่าจะมีแผนทำร้ายกันให้แตก
หัก ผมเหลือใจไปดูเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ปรากฏว่ามีเพียง 3-4 นายเท่านั้น คง
ไม่พอรับสถานการณ์แล้วร้ายที่จะเกิด
ขึ้นครั้งนี้ได้ มันจะลุกลามเป็นสงคราม
กลางเมืองใหญ่โต แต่อย่างไรก็ตาม

ผมไม่เห็นใครเดินหนีออกจากอัฒจันทร์
วัวชนทั้งคู่ยังใช้อาวุธทะลวงชน
กันอย่างสุดกำลัง ไม่ทราบว่าจะเลือดของ
ตัวใดรินไหลไปตามพื้นหญ้าและต่อมา
เสียงคนดูค่อยเงียบลง ๆ เพราะมีความ
พิสวงว่าเหตุใดความเคลื่อนไหวของ
อ้ายโหนดหัวแดง และชาวกลางสาต
เริ่มมีอาการค่อยนิ่งสงบลง ๆ จนกระทั่ง
หยุดการเคลื่อนไหว

เสียงคนดูทั้งไทยพุทธและมุสลิม
เงียบกริบ มือไม้ที่เคยยกชูด้วยอารมณ์
ร้อนเมื่อครู่นี้ไม่มีเหลืออีกแล้ว สายตา
ทุกคู่มองไปที่วัวชนทั้งสองแทบไม่
กระพริบตา

อ้ายโหนดหัวแดงและอ้ายชาว
กลางสาต ยังคงต่อหัวและสอดเขากันอยู่
ดังเดิม แต่ทว่ากล้ามเนื้อทุกส่วนไม่ไหว
ดังอีกแล้ว บังเอิญและดูงูไซโยพร้อม
กับพรรคพวกฝ่ายละ 3-4 คน เดินเข้าไป
ในสนามอย่างรวดเร็ว

เมื่อวัวชนทั้งคู่ถูกแยกออกจาก
กัน ภาพที่เห็นนั้นผมยังจำได้ดี นั่นคือ
วัวทั้งสองค่อย ๆ ล้มลงอย่างสง่างาม
ปานขุนศึกต้องคมอาวุธ ค่อยทอดกาย
ลงกลางสมรภูมิฉะนั้น

“ไม่มีตัวใดแพ้และไม่มีตัวใด
ชนะ” เสียงโฆษกประกาศผล

ผมและทุกคนไม่สนใจเสียง
โฆษกแม้แต่น้อย และไม่สนใจผู้ใด
ขว้างระเบิดเพราะชินชาเสียแล้ว แต่
ที่ติดตามต้องใจผมอยู่ทุกวันนี้ คือภาพ
ชาวบ้านทั้งไทยพุทธและไทยมุสลิม
ต่างกอดคอร้องไห้กับการสูญเสียวัว
ชนชั้นเลิศของเขา ทุกคนนั้นไม่มีความ
เป็นศัตรูกันอีกแล้ว มีหลายคนพูดว่า
“เราต้องสร้างอนุสาวรีย์อ้ายโหนดหัว
แดงและชาวกลางสาตที่ยืนต่อหัวประเข
อย่างตระหงางองอาจไว้ที่สนามกีฬา
เขตแห่งนี้”